

«Նոր ժամանակի կրթությո՞ւն» ՀԿ

**ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԱՏԵՍՏԱՎՈՐՄԱՆ ԵՆԹԱԿԱ
ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՎԵՐԱՊԱՏՐԱՍՏՄԱՆ
ԴԱՍԸՆԹԱՑ**

**ԱՎԱՐՏԱԿԱՆ ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ
ԱՇԽԱՏԱՆՔ**

**Հետազոտության թեման՝ Գրաճանաչության կազմակերպման
առանձնահատկությունները**

Առարկան՝ Տեխնոլոգիա

Հետազոտող ուսուցիչ՝ Մելինե Թաշյան

**Ուսումնական հաստատություն՝ Վահագն Դավթյանի անվան
հ. 37 հիմնական դպրոց**

Հետազոտական աշխատանք

Թեմա- Գրաճանաչության կազմակերպման առանձնահատկությունները
Ինչի՞ մասին ես ուզում սովորել- Որո՞նք են գրաճանաչության փուլերը, դրանց կիրառությունը ուսումնական գործընթացի կազմակերպմանը նթափոստում, բացահայտել գրաճանաչության մեթոդի հաջողված և չհաջողված կողմերը:

Ո՞րն է թեման կամ հիմնախնդիրը- Ինչպես գիտենք,
կրթության բոլոր ոլակներին միջև գոյություն ունի սերտ և տրամաբանական կապ, որն ապահովում է սահուն և անցումը կրթության միջավայրից մյուսին և կրթական նպատակներին և նոր ներդրումներին և ավելի ուժով: Այն առավել լինում է զգալի և զորավոր մեծ հատկապես մանկապարտեզի և դպրոցի միջև, հնչալուստերը,
մասնավորապես երեխայի դպրոցական ուսուցման նախապատրաստման առումով: Երեխաներին նախապատրաստումը դպրոցական ուսուցմանը մի կողմից ենթադրում է, որ նախադպրոցական հաստատությունները կոչված են երեխային դպրոց «հանձնել»
անձի՞ ճանաչումն ու ընդհանուր զարգացվածության այնպիսի սիմվոլիկ կարգավորում, որը համապատասխանում է դպրոցի պահանջներին, մյուս կողմից է՝
դպրոցը պետք է հիմնվի նախադպրոցական ի՞նչ տեքստերի և ինքների, հմտություններին և որակներին վրա: Երեխայի դպրոցական ուսուցման նախապատրաստման նպատակը զարգացման բարենպաստ միջավայրի ապահովումն է, որտեղը ստամենայնի կբացահայտվեն և կդրսևորվեն նրաների հնարավորություններն ու կարողությունները, կզարգանան երեխայի հոգեկան, սոցիալական,
ֆիզիկական կարողությունները, սոցիալական,
ինչն էլ կապահովի երեխայի հաջող մուտքն ուսումնառությունը դպրոցում, դպրոցական կյանքին նրա ադապտացիան:

Ի՞նչ գիտես սովյալ թեմայի կամ հիմնախնդրի մասին- Գրելու գործընթացը,
անշուշտ, որպես մտավոր գործունեություն, շատ ավելի բարդ աշխատանք է, քան կարդալը:
Գրավոր խոսքի հմտություններն սկսում են կազմավորվել լեռն սգրաճանաչության նախալքբենական շրջանում և հետագա ուսումնառության ամբողջը նթափոստում շարունակվում են հղկվելու կատարելագործվել: Այդ աշխատատար գործընթացը երեխաների ցայահան ջումբում մտավոր,
ֆիզիկական ունակություններ, հատուկ ճիգերի գործադրում, հուզական կայունություն, կամ քիմիում,
գրելու տեխնիկական հմտություններ, հուզական կայունություն, կամ քիմիում,
գրելիքին կրթական բովանդակության մտապահում, գրելուն զուգահեռ նթափոստող լուռ նթերցում, հնչուններին համապատասխանող տառերի ձևերի պատկերացում,

տվյալ տառերը գծող կամ ձևավորող գրամոտորային շարժումների պատկերացում,
ինչպես նաև այբուլուրբադադրիչների աստիճանական միավորում հավտոմատացում:

Խաչվող հասկացությունները՝

- ❖ ճկուն և ճանաչողական միտք
- ❖ Գիտություն և կրթություն:

Չետագոտության թեմային առնչվող բնագավառները՝

1. Կրթական միջավայր
2. Մանկավարժություն:

Ներածություն

Թեմայի

արդիականությունը:

Յուրաքանչյուր ժողովրդի մշակույթի ուղարողի պատմությունն սկիզբ է առնում ազգային գրերի ստեղծումից և դրանց ուսուցումից:

Այս առումով մանկավարժական գիտություններից ամենից հինը մայրենի լեզվի մեթոդիկան է, իսկ նրանում էլ ամենահինը՝ գրաճանաչության բաժինը:

«Չայր պրոցեսում ի գրաճանաչության մեթոդների հարուստ գանձարան, որը վկայում է հայ ժողովրդի, հայ մտավորականների՝ մատաղսերնդի կրթության, ասել է՝ ազգապահպանմանն կատմամբ պատասխանատու վերաբերմունքի առկայությունը»:

Գրաճանաչության մեթոդիկան զբաղվում է գրաճանաչության ուսուցման հարցերով՝ գրու
ուսուցման ժամանակակից մեթոդի, 6-7

տարեկան երեխաների տարիքային առանձնահատկությունների,

այբբենարանի կառուցվածքի ու բովանդակության,

ուսումնական աշխատանքի գիտական կազմակերպման,

երեխաների համակողմանի դաստիարակության խնդիրները նդգրկումով:

Այս առումով էլ գրաճանաչության մեթոդիկան հենվում է ժամանակակից մանկավարժության ուղիղակտիկայի, մանկավարժական հոգեբանության ու մարդաբանության,

մայրենի լեզվի մեթոդիկայի և հայոց լեզվի գիտական հնչյունաբանության վրա,

որոնք նրա տեսական հիմունքներն են կազմում՝ յուրաքանչյուր յուրովի նպաստելով գրաճանաչության ուսուցման գիտական սկզբունքների մշակմանը:

Չե տազոտության

նպատակն

է՝

գրաճանաչությանն ախաայբենական շրջանի կարևորումը և դրա իրականացման մեթոդական արդյունավետ հնարների առաձադրումը:

Չե տազոտության խնդիրներն են

- ✓ ուսումնասիրել գրաճանաչության փուլերը և մեթոդներ,
- ✓ ուսումնասիրել դրանց կիրառությունը ուսումնական գործընթացի կազմակերպմանը նթացքում,
- ✓ բացահայտել գրաճանաչության մեթոդի հաջողված և չհաջողված կողմերը,
- ✓ կատարելագործել մեթոդի կիրառությունը:

Գրաճանաչության կազմակերպման առանձնահատկությունները

Կրտսեր դպրոցականների զրաճանաչարձնելու և կարողալու տարրական կարողության ձևավորման գործընթացում մշտապես կարևորվել են այբուբենի գրաֆիկական առանձնահատկությունները: Ուշագրավ էն տրամաբանական, որ գրաֆիկան, որպես գիտության հիմք նուրյն բաժին, ձևավորվել է շատավելի ուշ, քան ծագել է մարդկանց կարողալու ցանկությունը:

Այսպատճառով՝ գրաճանաչության մեթոդիկայի գիտական սկզբունքների, այդ թվում՝ կարողալու տարրական կարողության ձևավորման համար նախատեսված տառատեսակի ընտրության տեսական հիմանավորումը երկար ժամանակ ձևավորվում էր տարբերայնորեն, հաճախ՝ երեխաների զրաճանաչարձնող առանձին հատկություններով, անգամ նրանց ձեռագրի տեսակով:

Գրաճանաչության մեթոդիկայի հիմքը նախապես եղել է տառը: Այդ էպատճառը, որպատմությանը նթացքում գերակշռել են գրաճանաչարձնելու տառային մեթոդները: Դրանք լուրջ ձեռք բերում են երեխաները, որոնք այսօր գիտության մեջ դիտարկվում են որպես պատմական սկզբունքներ, թեև գրաճանարության արդի մեթոդիկայում կիրառվող բազմաթիվ հարներ վերցված են հենց այդպիսի սկզբունքներից:

Տարբերվելով կարողալու պատմական մեթոդից գրաճանաչության մեթոդիկան հետագայում որդեգրեց տառանունների գործածման սկզբունքը, տառի ճանաչումից հետո նրա արտասանության մեջ հնչյուններ կապակցող հնչյունների խումբը (այբ, բեն, գիմ...):¹

Մեթոդական այս սկզբունքը մասնավորապես կիրառվում է Սփյուռքում՝ պայմանավորված արևմտահայերենի հնչյունաբանության առանձնահատկություններով:

Հայիրականության մեջ գրաճանաչության գործընթացում հնչյունը նույնպես գործածվում է, և գերիշխեց հնչյունային մեթոդը, երբ Մաշտոցը նույնպես ստեղծեց հայմանուկների կարողագրել սովորեցնել տարածելով Հայոց այբուբենը (հիշենք, որ դա 405 թվականն էր): Հնչյունային կամ հնչական մեթոդը փոխանցվեց մանկավարժական մտքի պատմության փուլերով՝ հաճախ մերժվելով կամ ձևափոխվելով, և բյուրեղացվեց Մ. Մաշտոցի գործընթացում նկարողների կողմից ու հասավ մինչև Ղազարոս Աղայան:

Այբբենարանագիտության մեջ լուրջ ներդրում ունեցավ արոֆեսոր Ա. Տեր-Գրիգորյանը, ով ամփոփեց ուստեղծագործաբար վերամշակեց հնչյունային մեթոդը նուրազործադրման հարևները՝ դիտարկելով մասնագրաճանաչության գործընթացի հիմքնատիպությունը, արդյունքներն ու այլ մեթոդների կատմամբ վերլուծական-համադրականի առավելությունները:

¹Գյուլամիրյան Ջ., Հայոց լեզվի տարրական ուսուցման մեթոդիկա, Երևան, Չանգակ-97, 2009, էջ 22

Հնչյունային վերլուծական-

համադրական մեթոդով աշխատելիս աշատժամանակետրամադրվում հնչյունների շուրջ տարվող աշխատանքին՝ մեծ ջանքեր են նշանակալից անցնում, և՛ աշակերտից:

Հնչյունային մեթոդի կիրառման դեպքում գործընթացն սիրականացվում է հետևյալ քայլերով.

ա. հնչող խոսքի ու կնիքի ու մեկերարտադրում,

բ. խոսքի ցբառի առանձնացում, արտասանում,

գ. արտասանած բառի վանկային, ապահնչյունային վերլուծություն,

դ. բառի մեջ մտնող առանձին հնչյունների արտաբերում, արտաբերման երկարությունների քննարկում,

ե. հնչյունի պատկերի՝ տառի դիտարկում (մասնիկներն ու դրանց համադրման ձևերը),

զ. նորաձևանալու ձևերի համադրում, տառակապակցությունների և բառերի կազմում, ընթերցում,

է. գրուսուցում:

Բառի գիտակցումը և տառապատկերի գրառումը վերը նշված աշխատանքային քայլերի օրինակաբանությամբ:

Հնչող խոսքի դիտարկման ճանապարհով գրաձևաչափային գործընթացը խարսխվում է երեխաների խոսքային կարողությունների վրա.

երեխաները դարձնում են արդեն տիրապետում են բանավոր խոսքի միջարքառանձնա հատկությունների:

Այս մեթոդն ուսուցիչներին հասկանալի է և մատչելի, քանի որ իրենց ձևերը գրաձևաչափային մեթոդի կայուն բախնորդ են մշակված են հնչյունային աշխատանքի քայլերն ու հնարները և հիմնավորված, որ գրաձևաչափային գործընթացի լեզվաբանական հիմքը հայոց լեզվի հնչյունային նշանակությունները:

Հայ գրաձևաչափային մեթոդի կայի պատմության մեջ կարելի է գտնել բազմաթիվ օրինակներ, որոնք հաստատում են վերը նշվածը:

Հնչյունաբանությունը,

գրաձևաչափային ըմբռնությունները լադրելու ուսուցչին և աշակերտին, հիմնավորել է հնչյունային վերլուծական-

համադրական աշխատանքի ընթացքն ու կիրառված հնարները,

իսկ այբբենարանի հեղինակներին օգնել է որոշելու ուսուցանվող հնչյուն-

տառերի հաջորդականությունը:

Այսպես, օրինակ, երեխաները նախապիտի ճանաչեն այն հնչյուն-տառերը,

որոնք համապատասխանում են պարզ հնչյուններին:

Այդպիսի պարզ հնչյուններ են ձայնավորները և միջարքբաղաձայն հնչյուններ (ս, ր, տ, շ, լ, մ, կ, ն, պ):

Հայիրականության մեջ գործող այբբենարաններում այս հնչյունները գրեթե նույն հաջորդականությամբ էլ ներկայացվում են այբենարանից այբենարան:

Այնուհետև հերթով դասակարգվում են և աշակերտին ներկայացվում, ըստ հնչման աստիճանական բարդացման, հնչյուն-տառերը: Իդեպ մերոսում մասի ռաձայլալեզու բազմաթիվ այբբենարաններում և ստառերի ու սուցման հաջորդականությունը որոշված է նույն սկզբունքով:

Այսպիսով, հնչյուն-տառերի ու սուցման աստիճանական կյուրացման այսպիսի հաջորդականությանը ստորություն և առաջին հերթին պայմանավորված առաջին դասարանցիների համար հնչյունային վերլուծական-համադրական աշխատանքի ոչ միայն կարևորությամբ, այլև՝ մատչելիությամբ:²

«Որքան բաղաձայն հնչյուններ կարե հնչում, այնքան վելիոյորին է այն համադրել ձայնավոր հնչյունին, կամ, ինչպես սուսուցիչներ են ասում՝ ձուլել ձայնավորին», - նշում է Վ. Բ. Վախտերովը:

Ճիշտ մեկ դար առաջ այս բնութագրումը վավագույն սիմսավորում է գրաձանաչության դասի ժամանակ հնչյունային աշխատանքի առավելություն տալը:

Գրաձանաչության դասի գլխավոր նպատակը երեխային կարողալսվորեցնելն է, որի համար անհրաժեշտ է տեղական զգայարանն աշխատեցնել ստղական և կոսքաարտաբերական զգայարանների հետ համատեղ:

Վերջինների աշխատելու կարողությունը դարձնելու պահին երեխաները տիրապետում են: Ինդիրնայս փուլում մրանց երեք զգայարանների համատեղ աշխատանքի "համաձայնեցումն է":

Գրաձանաչության փուլում կյուրացվող տառերի հաջորդականության որոշման երկրորդ սկզբունքը պայմանավորված է վերը նշված ինդիրնայս կարևորմամբ, որքան հնարավոր է քիչ ժամանակում, սահմանափակ տառերով, աշակերտներին կարողալսվորեցնել: Այս հանգամանքը թելադրում է այն հնչյուն-տառերի առաջնահերթությունը, որոնք խոսքում ունեն բարձր հաճախականություն. բնականաբար այդ հնչյուն-տառերով կարելի է կազմել կարողալբառեր, բառակապակցություններ, նախադասություններ և կապակցված բնագրեր:

Նշենք, որ, "լավ այբբենարանի" չափանիշներից մեկը որքան հնարավոր է շուտ կարողալսվորեցնելն է: Ուշագրավ է նաև սիմսավոր, որ խոսքում բարձր հաճախականություն են ցող հնչյուն տառերը և ապարզ են և բարեհունչ:

²Չ. Գրաձանաչության հնչյունային մեթոդի գիտական զարգացման պատմական հիմքերը և արդի պրակտիկան, 2014թ. էջ 11 Գյուլամիրյան,

Դրանք ևս վերը նշված հնչյուն տառերն են:

Գրաճանաչության գործընթացի կազմակերպմանը նթացքում հնչյուն-տառերի ու սուլցման հաջորդականությունը միայն հնչույթա-

բանության մեջ հայմանավորված և գրաճանաչության մեթոդի կայի հիմքում միայն հնչյունաբանությունը չի դրված: Կարդալը սերտորեն առնչվում է խոսքի գրավոր տեսակին:

Նախադպրոցական տարիքի շրջանում երեխան ձեռք Է
բերում մայրենի լեզվին տիրապետելու հմտությունները:

Երեխան մայրենի լեզվի բանավոր խոսքի և տիրապետում է կյանքի առաջին մի քանի տարիներին: Նախադպրոցական հաստատության ինդիվիդուալ զարգացնել է երեխայի խոսքը: Խոսքի զարգացմանը նթացքում շրջապատի հետ շփման արդյունքում ձևավորվում են երեխայի խոսքային հարողականության և կոնկրետությունները, զարգանում են նախաբանավոր խոսքը:

Խոսքի զարգացումը հոգեկան բարձր մացական գործընթաց է և սերտորեն կապված է մտածողության հետ: Խոսքն ունի զարգացման իր փուլերը, որոնք նթանում ենը ստերեխայի տարիքային առանձնահատկությունների:

Եթե երեխաները մեծանում են այնպիսի միջավայրում, որ տեղկարդում ու կրում են, ապա նրանք այդ մասին բավական բան են սովորում մի քանի քառաչին ու սուլցչին հանդիպելուց տարիներ առաջ: Նրանք իրենց համար բացահայտում են լեզվական կառուցվածքների հիմաստը, սովորում են այն հմտորեն կիրառել:

Մանկապարտեզում և տանը մեծաշխատանք պետք է տանել՝ նախապատրաստելու համար երեխաներին գրելու և կարդալու կարողությունները: Այսամբողջ գործընթացը անվանում են վաղկամանակական գրաճանաչություն³:

- երեխայի փորձառության մեջ մի փուլ է, որն սկսվում է այն ժամանակ, երբ երեխան առաջին անգամ տեսնում է գիրքը և զարմանում, թե մարդիկ կիսկալեն օգտվում դրանից, և ավարտվում է այն ժամանակ, երբ երեխան կարողանում է ինքնուրույն կարդալ բառերը,
- վաղ ֆորմալ և ոչ ֆորմալ սուլցում, որը երեխան սկսում է ստանալ տանը կամ մանկապարտեզում և հասկանում, թե ինչ է կարդալը և կարողանում է ինչի ներքին ըմբռնություն: Զանիորտ պագիր խոսքը ներկայացնում է այն լեզուն, որով խոսում են, երեխաները, նրանք պետք է հասկանան տպագիր խոսքի լեզուն և ըմբռնեն այդ լեզուն ներկայացնող տպագիր խոսքի առանձնահատկությունները:

Նախնական գրաճանաչությունը ենթադրում է, որ գրաճանաչության զարգացումը տեղի է ունենում երեխայի ներսում: Այն ևս ենթադրում է, որ այս գործընթացն աստիճանական է և որոշակի ժամանակ է պահանջում:

³Յ. Յ. Պետրոսյան «Ուսուցման ժամանակակից տեխնոլոգիաները» 1-ին, 2-րդ մաս, Երևան 2007թ., էջ 62

Ահաթետրոնքեննախնականգրաճանաչությանձևավորմանգործընթացիբաղադրիչները:

- Կարդալ և գրել սովորելը սկսվում է կյանքի շատ վաղ շրջանում:
Երեխաները, որպես կանոն, շատ վաղ են շփվում գրավոր լեզվի հետ:
Տանը նրանց համար գրքեր են կարդում,
նրանք տանը և դրսում տեսնում են ամենատարբեր ցուցանակներ,
պիտակներ և պատկերանիշեր⁴: Վաղ տարիքում երեխաները փորձում են նաև «գրել»՝ խզբզել:
- Կարդալն ու գրելը վաղ տարիքում զարգանում են միաժամանակ և փոխկապակցված: Երեխաները չեն սովորում նախ՝ կարդալ, իսկ հետո՝ գրել:
Իրականում գրելը՝ որպես վաղուսումնական գործունեություն,
երեխաների համարավելի հեշտ է, քան կարդալը:
- Գրաճանաչությունը զարգանում է իրական կյանքի իրավիճակներում,
որտեղ կարդալն ու գրելը ծառայում են որոշակի գործողություններին:
- Երեխաները գրաճանաչություն են սովորում մակտիվներ գրավելով որոշակի գործունեության մեջ, օրինակ՝ իրենց սիրելի պատմություններն «ընթերցելու» միջոցով:
Երբ երեխան մատը, սահեցնելով գրքի տողերի վրայով, «վերընթերցում» է իր սիրելի գիրքը,
նաանգիր չի կրկնում մտապահված տեքստը,
այլ ավելի շուտ վերականգնում է գրքի բովանդակությունը:
Կամ երեխաները հաճախ ձևացնում են, թե գրում են,
Գրելու այդ նմանակումը մի ձև է՝ տեսնելու այն հնչյունների տարրերը,
որոնք ծանոթ են երեխային:
- Երեխաների համար կարդալը հատուկ դեր է խաղում վաղ գրաճանաչության զարգացման համար:
Լսելով,
թե ինչպես է հնչում տպագիր խոսքը՝ երեխաները ձեռք են բերում գրավոր խոսքի օրինակները՝
թյունների, ընթացքի և բնույթի զգացողություն:
Երեխաներն ընդհանուր պատկերացում են կազմում այն մասին,
թե ինչ բան է կարդալը և ինչի է այն մասն:
Նրանց մոտ ձևավորվում է դրական վերաբերմունք կարդալուն կատմամբ,
ինչը սովորելու հզոր դրդապատճառ է դառնում, երբ երեխան գնում է դպրոց:
Դանաև երեխաների մոտ գրքի,
տպագիր տեքստի և կարդալուն մասին հասկացությունների ձևավորման կարևոր միջոց է:

⁴ «Ընթերցանության կարողությունների ձևավորում տարրական դասարաններում՝ հիմնված հավաստի գնահատման վրա», Երևան, 2014

Վաղտարիքում, երբերեխաների համար գրքեր են կարդում, նրանք սովորում են, թե ինչպես են մարդիկ կարդում, որ գրված նշանները կարելի է «խոսեցնել», և աստիճանաբար իրենք էլ սկսում են նմանակել նման վարքը: Աստիճանաբար նրանք սովորում են ինչպես պահել գիրքը, թերթել էջերը, նայել նկարները՝ պատմությունը հասկանալու համար:

Հետո երեխաները սկսում են նկատել տարբերություններ ինչպես նշանների՝ տառերի միջև: Նրանք սովորում են, որ այդ նշաններն իմաստ ունեն: Նրանք սակայն դժուր են իբր թե «ընթերցել»՝ մատը սահեցնելով տողերի վրայով:

Հետո երեխաները սովորում են իրենց ջրջապատում ճանաչել առանձին բառերը կարողանում են ասել, թե ինչ են դրանք նշանակում: Ավելի ուշ նրանք սովորում են այբուբենի տառերն ու հնչյունները նդառնում են ինքնուրույն ընթերցողներ:

Այս ջրջանում տարվող աշխատանքների համակարգում առանձնահատուկ տեղ են գրավում մասնուսումնական հարցերը, որովհետև գրաճանաչության ուսուցման համար աշակերտները նաև որոշակի լեզվական ու աշխարհաճանաչողական գիտելիքներ պետք ունենան, տեսականորեն ու գործնականորեն պետք է նախապատրաստվեն կարդալու և գրելու մտավոր գործողությունների կատարմանը, որոշակի կարողություններ պետք է ձեռք բերեն այդ ուղղությամբ⁵:

Լեզվական նախագիտելիքների ուսացումը, անհրաժեշտություն է ներգրավել հատուկ ուշադրություն պետք է դարձնել: Գրաճանաչության ուսուցմանը նթացքում գրեթե ամենօրում են դասի խոսք էլի ու մասի ադասության, բառի, վանկի, միավանկու բազմավանկ բառերի, հնչյունի, ձայնավորու բաղաձայնի հնչյունների, տառի, մեծատառի ու փոքրատառի, տպագիր ու ձեռագիր տառերի և այլ լեզվական հասկացությունների մասին, որոնք, անկասկած, երեխաների համար պետք է հասկանալի լինեն: Լեզվական այդ հասկացությունների մասին երեխաները գաղափար պետք է կազմեն նախապատրաստական շրջանում:

«Այբբենարան»-ում տրված թեմատիկ, առարկայական և բառանկարների օգնությամբ երեխաներին գաղափար են քտայլիս խոսքի կամ մբողջական պատմության», նախադասության ու բառերի մասին, այդ լեզվական անվանումները կապելով կոնկրետ հասկացությունների յուրացման հետ, որպես գիտական ցիցյուրա քան չոր ըրող շակի բովանդակություն ու փմաստ ստանալի էշտություն մտապահվի: Առանձնապես օգտակար են նախադասությունները բառերի բաժանելու,

⁵Ձ. Գյուլամիրյան, Հայոց լեզվի տարրական ուսուցման մեթոդիկա, Եր., 2006, էջ 45

առաջադրված բառերով և ախադասություներ կազմելու,
պով ախադասություներու բառերասելով արժույթուները:

ինքնուրույն կեր-

Ընդհանրապես համարվում է,
որ կարդալու գրել սովորելը երեխաների համար դժվար գործ է: Ընդունված է,
որ եթե երեխաները կարողանում են ճանաչել բառերը, ուրեմն նրանք արդեն կարող են կարդալ:
Սակայն անհրաժեշտ է բազմաթիվ այլիասկացություններ յուրացնել մինչև երեխաները կսովորեն
արտասանել այն բառերը, որոնք օգտագործում են ինչպես կարդալիս, այնպես էլ գրելիս: Այն հասկացությունների յուրացումն էլ անվանում են քննավորվող կամ սախնակ
անգրաճանաչություն:

Ձևավորվող կամ սախնակ անգրաճանաչությունը ենթադրում է, որ գրաճանաչության զագացում
մը տեղի է ունենում երեխային երսում:

Այդ հիմնությունները սովորաբար ձևավորվում են միայն ճիշտ պայամաններում⁶:

1. Կարդալու գրել սովորելը սկսվում է կյանքի շատ վաղ շրջանում: Մանուկները շատ վաղ են շփվում
մգրավորելով ի հետ: Երկուսից երեք տարեկանում շատ երեխաներ տանը և դրսում ճանաչում
են նշաններ և պիտակներ: Վաղ տարիքում երեխաները փորձում են սալ գրել:
2. Կարդալու գրելը վաղ տարքում զարգանում են մի առժամանակ և փողկապակցված: Երեխա
նը չի սովորում սախ կարդալ, իսկ հետո գրել: Իրականում գրելը,
որպես վաղուսուցում գործունեություն երեխաների համար ավելի հեշտ է, քան կարդալը:
3. Գրաճանաչությունը զարգանում է իրական կյանքում,
որտեղ կարդալու գրելը ծառայում են որոշակի գործողությունների: Գործառույթն այստեղ նա
խորդում է ձևին: Սա այն է, ինչ նրանք տեսնում են
, որ անում են մեծահասակները: Գրաճանաչությունը օգտագործվում է ինչ-որ բան սելու համ
ար
4. Երեխաները գրաճանաչություն են սովորում ակտիվ ներգրավելով որոշակի գործունեության
ընթացքում: Երեխաները գրաճանաչություն սովորում են իրենց սիրելի պատմությունները
թերցելով մի շոցով: Երեխան ավելի շուտ վերականգնում է գրքի բովանդակությունը:
5. Երեխաների համար կարդալը հատուկ դեր է խաղում վաղ տարիքի երեխաների գրաճանաչու
թյան զարգացման գործում: Ամեն օր կարդալը նրանց համար ամենամեծ բանն է որ կարող ենք
տալ երեխաներին: Նրանք ընդհանուր պատկերացում են կազմում,
թե ի՞նչ է կարդալը և ինչի՞ է այն մասն: Նրանց մոտ ձևավորվում է դրական վերաբերմունք կարդ
ալուն կատմամբ:

⁶М. М. Алексеева, В. И. Яшина, Методика развития речи и обучения родному языку дошкольников, М., 2000., стр. 39

6. Երեխաների մոտ նախագարգացնելու շաղկապները՝ կենտրոնացումը տարբեր խաղերի միջոցով:

Ամբողջական բառերի փուլ:

Այս փուլում երեխաները փորձեցին կատարում կիրառելու իրենց հնչյունաբանական պատկերացումները: Հաճախ նրանք բառասկզբի հնչյունները բավականին լավ են երկայացնում, իսկ բառի մեջ աջ թիվն կնոդի հնչյունները գրում են այնպես, ինչպես իրենք կարծում են: Օրինակ՝ «խնձոր բառը», կարող են գրել «խնձոր», կամ ուղղակի «որ», կախված այն բանից, թե ի՞նչ հնչյուններ էլ լսում այդ բառն արտահայտելիս:

Նախադասության զգացողությունը:

Այս փուլը դեռևս կիսահնչյունաբանական բնույթ ունի բայց աշակերտները արդեն հստակորեն ցուցաբերում են թղթի վրա ամբողջական մի տքն երկայացնելու հմտություն:

Չնայած նրանք դեռևս ճիշտ չեն գործածում կետադրության նշանները և նախադասություններն էլ իմաստով չեն լինում, բայց նրանց արտահայտված մտքերը հստակ են և հասկանալի:

Գրաճանաչության նախապատրաստման կարևոր դրոյան ինդիկատորները բառի հնչյունային վերլուծություն կատարելու կարողության ձևավորումն է⁷:

Բառի հնչյունային վերլուծություն կատարել նշանակում է անվանել բառի հնչյունների այն հաջորդականությունը, որը գոյություն ունի տվյալ բառում: Կատարելով բառի հնչյունային վերլուծություն, երեխան պետք է օգտվի բառի հնչյունային կազմի սխեմայից՝ միաժամանակ արտասանելով յուրաքանչյուր հնչյուն: Բառի հնչյունները առանձնացնելը երեխա ինօզն մեխելու և անվանելու դրանք:

Բառի հնչյունային կազմի սխեման իրենից ներկայացում է բառի հնչյունների քանակին համապատասխանող վաղակների շարք, ընդ որում տրվում է ոչ թե ուղղակի բառի հնչյունային սխեմա, այլ նկար սխեմա, որում պատկերված են առարկաներ, որոնց անունները առաջարկվում են վերլուծության համար, իսկ ներքևում՝ նկարի տակ, տրվում է բառի սխեման:

Նկարը օգնում է երեխային մշտապես տեսնել վերլուծվող բառի առարկան, իսկ սխեման՝ որոշելու բառի հնչյունների քանակը: Մի քանի անգամ բարձրաձայն արտասանելով, աստիճանաբար լրացնում են սխեմայի վանդակները խաղանիշներով:

Լեզվական մտածողություն: Պատմում կամ կարդում են քերեխաների համար մի անձան թպատմություն առանց վերջաբանի,

յուրաքանչյուր հատվածից հետո փորձում են քկանխատեսել, թե ի՞նչ կարող էլինել հետո: Նկարում են քտարբեր հատվածներ և փորձում են երկայացնել մերև կարածը:

Պատմության զգացողության փուլ:

Պատմություն ասելով չեն քհասկանում մշարադրության բնորոշ սկիզբ, զարգացում և ավարտ:

⁷Ա.Տեր-Գրիգորյան, Գրաճանաչության մեթոդիկա, Եր., 1968, էջ 95

Այսփուլում երեխաները գրում են 1- 2 նախադասություն, տարվա եղանակների մասին, կամայն, ի՞նչ շրջապատում էիր են:

Պատահական տառերի փուլ: Գրավորի այսփուլում երեխաները փորձում են գրել միջավայրում իրենց նկատած կամ ուսուցչին երկայացրած տառերը:

Այստարիքում նրանց մոտ մանրմկանային հմտությունները դեռևս լավ զարգացած չեն, այդ պատճառով տառերը ծոմով ձևով են գրվում, գրված են անկանոն Վերև, ներքև կամ էջով մեկ գրված⁸:

Իսաղը շատ կարևոր է երեխայի զարգացման համար: Իսաղով էն աճանաչում ինքն իրեն, աշխարհը, սովորում է խոսել, շփվել, պահպանել ընդունված նորմերը և այլն: Մասնագիտական գրականության մեջ առանձնացվում են խաղի՝ որպես երեխայի սովորելու և զարգանալու միջոցի միջանկյալ հանձնառություն:

• Իսաղը փոխգործունև ինտերակտիվ է:

Իսաղալու համար երեխան պետք է փոխներգործի որևէ իրական մարդու հետ: Գործողությունը փոխադարձ, քանի որ անգամ իրեն նեփոխգործում, երբ դրան ցով խաղում են: Երբ երեխան որևէ բան է անում իրի, օրինակ՝ խաղալիքի, կամ մարդու հետ, այն հակազդում է, և երեխան համապատասխանաբար հարմարեցնում է իր հաջորդ գործողությունը, նախադրված: Իսկ երբ երեխան պասիվ դիտում է (օրինակ՝ հեռուստացույց) կամ լսում (օրինակ՝ լսում է ուսուցչին, որը ինչ-որ բան է բացատրում) նա չի խաղում:

• Իսաղն ազատ է, հանպատրաստից և ոչ հարկադիր:

Իսաղալու համար երեխան պետք է ցանկանա անել այն, ինչ անում է: Նակարող է գործողությունն ինքն ընտրել և տրեղն տրած լինել, կամ ընդունի ուսուցչի առաջարկը, բայց նա դա պետք է ազատ ընտրություն լինի:

Իսաղ:
օրինակ սովորեցնել երեխային իր անվան տառերը կիրառելով կազմի ընտանիքի անունները՝ Նախ, գրենք նրա անունը, երեխայի հետ հաշվենք անվան մեջ եղած տառերի քանակը, օգնենք նրան ճանաչել տառերի տեսքը և անուններ գրելը ընտանիքի որևէ անդամի անունը երեխայի անվան տակ, երեխայի հետ քննարկենք, թե ինչով է նման և տարբեր այդ անունները

Լեզվական մտածողություն. խաղ 2

Պատմում կամ կարդում ենք երեխաների համար մի անձանոթ պատմություն կամ հեքիաթ՝ բաժանված իմաստային փոքրիկ ենթաբաժինների առանց վերջաբանի: Յուրաքանչյուր հատված ից հետո փորձում ենք կանխատեսել,

⁸М. М. Алексеева, В. И. Яшина, Методика развития речи и обучения родному языку дошкольников, М., 2000., стр. 49

թէի՞նչ կարող էլինելի հետո: Յեքի թները թույլ են տալիս որ երեխան կարողանա հրավար տըներ կայացնի ի սկզբին արավորություն է տալիս զարգացնել երեխայի երևակայությունը:
Նրանց մոտավելի է հետաքրքրությունն առաջանում քան ի որ նրանք կարողանում են փոփոխելի հետոներին:

Տրամաբանական մտածողություն

Երեխաներին տալիս ենք պատմության տարբեր հատվածները, սկիզբը և վերջը արտացոլող նկարներ և առաջարկում դասավորել դրանք ըտրամաբանական հաշորդականությամբ և պատմել պատմությունը ըստ դրանց: Նրանց մոտ զարգանում է տրամաբանությունը:

Մարմնաշարժողական մտածողություն

Երեխաները բաժանվում են խմբերի: Յուրաքանչյուրիս համար մեք շախաղով ներկայացնում է պատմվածքի մի հատված, կամ հերոսին: Մյուսները փորձում են նկատմել, և ներկայացնել:

Եզրակացություն

Այսպիսով պատահական է, որ գրաճանաչության մեթոդի կայի համաձայն՝ կարդալու գրելը պիտի միասին ուսուցանել. կարդալը նպաստում է գրելու կարողության ձևավորմանը, իսկ գրելը՝ կարդալու: Այդ հիմնավորմամբ էլ միանգամայն օրինաչափ է խոսքային գործունեության այդ տեսակի (կարդալու) առնչությունը տառատեսակի՝ տառերի գրաֆիկայի հետ:

Այս պատճառով, որին չունա բանությունը և խոսքում հնչյունների գործածման հաճախականությունը հավասարապես գրաճանաչությանը նթացքում կարևորվում են:
Տառերի հաջորդականության որոշման չափանիշ է համարվում նաև տառերի գրաֆիկան:

Ցավոք, հայերենի տառապատկերների ուսումնասիրության և գրաճանաչության շրջանի համար երաշխավորելիության չափանիշների համատեքստում թե՛ պատմական, թե՛ արդի մասնագիտական գրականության մեջ մենք դրանք չենք անց հայտել:
Այնինչ թե հնչյունաբանությունը գրաճանաչության մեթոդի կայի թելադրում է հնչյունների շուրջ տարվող բազմաբնույթ աշխատանքի մեթոդներ և հնարներ, այսինքն՝ ապահովում է բանավոր աշխատանքի բովանդակությունը, ապատառերի գրաֆիկան պիտի "պատասխանի" գրելու գործընթացում ձագած հարցերին:

Գրաճանաչության ժամանակակից մեթոդիկան այս հարցում հետևափոխորտու է քիմեջէ.
մինչ այդ սերունդները շարունակում են գրել սովորել թէ՛ գրաֆիկական,
թէ՛ մեթոդական իմաստներով գիտական որեւէ չիմնավորված տառատեսակներով:

Օգտագործված գրականության ցանկ

1. «Ընթերցանության կարողությունների ձևավորումն տարրական դասարաններում՝ հիմնական ծիսակա ստիգնահատման վրա», Երևան, 2014
2. Գյուլամիրյան Ջ.,
Գրաճանաչության հնչյունային մեթոդի գիտական զարգացման պատմական հիմքերը և արդի պրակտիկան, 2014թ. էջ 11
3. Գյուլամիրյան Ջ., Հայոց լեզվի տարրական ուսուցման մեթոդիկա, Եր., 2006, էջ 45
4. Գյուլամիրյան Ջ., Հայոց լեզվի տարրական ուսուցման մեթոդիկա, Երևան, Չանգակ-97, 2009, էջ 22
5. Պետրոսյան Յ. Հ., «Ուսուցման ժամանակակից տեխնոլոգիաները» 1-ին , 2-րդ մաս, Երևան 2007թ., էջ 62
6. Տեր-Գրիգորյան Ա., Գրաճանաչության մեթոդիկա, Եր., 1968, էջ 95
7. Алексеева М. М., В. И. Яшина, Методика развития речи и обучения родному языку дошкольников, М., 2000., стр. 39